

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANUL XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

© seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Soritori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 77.

Martți, Mercuri în 23 Maiu (4 Iunie)

1884.

Conferința electorală generală a alegătorilor români din Transilvania, Banat și Ungaria ținută în Sibiu.

Sedința dela 1 Iunie st. n.

I.

La ora 10^{1/2} a. m. fiindu prezent peste 150 delegați, d. Partenie Cosma, președintele comit. centralu permanentu, deschide ședința prin următorul discurs adesea intrerupt de aplauzele și aprobările celor de față:

Domnilor! Ca președinte actualu alu comitetului permanentu centralu, instituitu în conferința dela 1881, Vă salut din inimă, ca pe unii, cari la apelul comitetului în aceste timpuri grele cu rară abnegațiune ați binevoit din mari depărtări a Vă osteni la acestu locu extremu alu patriei comune, pentru ca împreună să ne consultăm asupra marelui cestiuni, care, fiindu la ordinea zilei, agităză toate spiritele ce se interesază de soarta patriei.

Domnul secretar alu comitetului va avé norocirea a Vă raporta despre agendele principale ale activității comitetului; ér' eu Vă ceru voiă să-mi permiteți pe câtu se pôte de scurtu a Vă atrage atențiunea asupra situațiunei noastre în generalu.

Dela ultima conferința generală s'au petrecut lucruri în patria noastră, la care noi nu ne-am putut aștepta.

Programa partidei naționale a produsu o inversunare generală atât la guvern, cât și la toate partidele politice, potu dice că chiar și la întregu elementu maghiar.

Numai decâtu la alegerile din 1881 s'au pus în mișcare toate petrele în contra candidaților naționali; s'au folosit toate mijlocele, permise și nepermise, numai ca să se închidă la deservire ușile parlamentului dinaintea partidei naționale.

În acestu punctu s'au unitu toate partidele, și astfel partida națională, care nu pôte și nu voesce să lupte cu altfel de arme, decâtu numai cu arme morale, a fostă bătută în toate cercurile electorale, afară de alu Caransebeșului.

Pretextulu a fostu mai cu sémă punctulu primu alu programei pentru cei din Ungaria, ér' pentru cei din Transilvania s'a mai adaus și rezistența pasivă.

Dér considerându, că în fruntea programei noastre se dice că: „partida națională va lucra pe teren legalu“ pentru esoperarea drepturilor cuprinse în programă, și considerându cele petrecute de atunci în cöce față cu celelalte puncte ale programei, trebuie să constatăm, că acela a fostu numai pretextu, ca să se pötä intimidă unu popor, care de seculu a datu doveți, că este conșciu de sine și nu este aplicat a se desnaționalisă. (Aplauze!)

Intr'unu statu poliglotu, într'unu statu unde legislațiunea s'a simțit îndatorată, celu puțin în aparința a garantă prin lege egala îndreptărire a naționalităților, și într'unu statu în fine, unde chiar din gura Monarchului aușim încurajare pentru desvoltarea naționalității noastre, o programă ca a noastră numai esagerată nu se pôte numi.

Singuru numele „partida națională“, deputat naționalu este deajunsu ca fără deosebire, guvern, partide politice și jurnalistică, să-lu întempine cu antipatiă,

pe cându ei toți facu numai politică națională maghiară, în parlamentu, în oficii și în societate. (Așa! Aprobări!)

Nu voru să aușă de autonomia Transilvaniei, dar pentru aceea în toate cestiunile, cari privescu pe fosta clasă privilegiată, se aduc legi, cum e bunióra legea electorală și legea agraria etc. și se iau măsuri speciale pentru Transilvania. Töte acestea însă se facu fără concursul poporului, care formeză majoritatea locuitorilor. Nu se facu nici măcar încercări pentru a face posibilu acestui popor conlucrare la dirigerea sortii sale, dar nici Românilor din Ungaria propriă nu li-se permite. ca să trecă peste pragul parlamentului, decât o spunu apriori, că voiescu să lucre în senul legislațiunei în direcțiunea acésta.

Usulu limbii naționalităților nu numai că a remasu eschis în justițiă, dar în mai multe comitate s'a scos chiar și din afacerile comunale, totu numai prin ucazuri de ale șefilor.

La aplicarea funcționarilor nu numai că nu se consideră naționalitatea poporului, pentru care se aplică; dér din contră, se scot din posturi aceia cari sunt din sinul poporului, decât acela nu este maghiar, fie ei chiar cei mai aprigi aderinți ai partidei guvernului.

Legea despre egala îndreptărire a naționalităților este numai o reclamă în afară, dér literă mörta și obiectu de batjocură înăuntru.

Autonomia bisericească e în modu förte simțitoru jignită. Biserica română e degradată la unu rolu förte umilitoru pentru densa.

Învățământulu în scölele confesionale e lovit de deja de mai înainte și progresulu e împedat și mai multu prin noua lege pentru scölele medii.

Din visteria statului nu numai că nu se încuviințeză nici unu banu pentru cultura noastră națională, dér din contră, casulu din Caransebeșu este dovadă eclatantă, că nici din averea noastră nu ni se mai permite, ca să înființăm institute de învățământu cu limba de propunere română. (Așa!)

Legea electorală este totu cea vechiă cu töte abnormitățile sale, ér în aplicare față cu naționalitățile nici aceea nu se consideră ca neviolabilă.

Șovinismulu de maghiarisare nu numai că nu s'a mai moderat, dér din contră în timpul mai recentu s'a organizat astfel, încätu astăzi demoralizarea este virtute patriotică, ér constanța de caracter este păcatu strămoșesc, de care Românulu numai prin maghiarisare s'ar puté curăți.

Libertățile publice față cu Românii s'au vătămă în mai multe rânduri: ni s'au călcat biserici și școli, ni s'au interzis adunări populare și electorale; s'au intentat procese criminale unor fruntași, pentru-că s'au folosit de drepturile ce competu fiecărui cive în statu constituțional, și peste totu fără nici o causă, am fostu suspicitați și tractați în mai multe rânduri, ca unii a căroru lealitate și patriotismu se trage la îndoielă.

Să mai amintescu ceva și de sarcinele publice?

Decă în töte punctele anteriore n'am putut constată decâtu regreșu, aici simțim cu toți, că trebuie să constatăm unu progresu, o perfecțiune într'unu grad fără esemplu la alte state civilizate, în timpu de pace și — durere — nu putem speră ca progresulu în

acéstă piviță să se curme curându, căci într'unu statu în care elementele ce-lu compun nu se tracteză cu măsuru egale, se receré puteri enorme pentru apărare, și rămân puțin la lucru, ér lucrulu nu este bine-cuventat. (Aprobări!)

Unu punctu mai este în programa noastră, care acum trei ani a rămasu nedeslegat: cestiunea dualismului. Credu că a sositu timpul să ne pronunțăm și asupra acestui punctu.

Etă Domnilor! amu trecut în revistă întreaga programa noastră de la 1881, fără ca să fi putut afla măcar numai unu punctu în viața noastră publică de 3 ani, la care să ne putem odihni cu mulțămire.

Totulu progreseză numai spre mai réu, și decât este ceva, ce ne pôte servi spre mângăiere, este adevêrul necontestabil, că în urma măsurilor luate prin conferința dela 1881 noiși cauză noastră am devenit mai cunoscută în lăuntru cât și în afară și astăzi trebuie să obșerve și cei dela care atêrnă soarta noastră, că patria noastră nici față cu Românii numai este baricadată cu muru chinezesci.

Dar decâtu töte mai durerosu este, că în urma agitațiunei presei fără consciință, ideile falsificate de patriotism și sovinișmul fără cumpetu au infectat astăzi întreaga societate maghiară, încätu chiar dintre bătrêni vedem pe ömenii vênători de popularitate trași în curentulu de maghiarisare fără resonu, însuși guvernulu nu cuteză să dea peptu cu acestu curentu periculosu pentru patriă, ér cei înțelepți se mulțamescu cu rolulu de simpli privitori și nu se sciue orientă să ia în mână lampa lui Diogene seu să se consoleze cu fatala sentință: mundus vult decipi, ergo decipiatur.

Maghiarul n'are terminu în limba sa pentru „Unguri și Ungaria.“

Pentru aceea nu scie și nu voesce să facă deosebire între „unguru“ și „maghiaru“ ér statulu ungaru este identicu cu statulu maghiaru, în locu de stat a inventat idea de stat pe care o numesce „idea de stat maghiaru“ și pe toți aceia, cari nu voru să pricépă acésta idee nedefinită, ci înu la stat, la coröna Sântului Stefanu nefalsificată, îi timbreză de réi patrioiți, de trădători.

Astăzi, pe strade, în adunări și în jurnalistică e insultat Românulu, care ține la caracterulu seu național și voiesce să rămână, așa cum l'a lăsat D-șeu și să-și desvölte naționalitatea sa.

Scim noi că „apa trece, petrele rămân“ și că cu timpul va trebui să încete și acestu parocismu, dér cu töte acestea trebuie să ținem contu de bóla ce domineză situațiunea de astăzi.

Nu o putem vindecă la momentu, căci bolnavulu este impacientu, nu voiesce să vedă nici să aușă, a devenit nervosu; cu abnegațiunea înăscută Românului și cu îndelunga răbdare, care este virtutea noastră, speru însă că cu încetul ilu vom aduce la resonu, ilu vom face să recunoscă, că suferind noi suferă patria, că toți avem neapertă trebuință de sprijin reciproc, că voim și trebuie să ne împăcăm unulu cu altulu, dar ca împăcarea noastră să fie folosită pentru stat, trebuie să fie sinceră și fără rezervă, să fie împăcare între

FOILETONU.

Calul farmecat.

(Narațiune din viața Săcelenilor.)

de

Aronu Densuşanu.

— Ai gătat, uncheaşule?

— Cându nu-ți va ajunge îți mai spun.

— Acum ascultă-mă și pe mine. Florica este fată ca töte fetele, cu doi ochi, cu două urechi și cu două picioare. A doua este trupeșă; a treia, sănătoasă; a patra, nu-i între urgi; a cincea, are zestre mii de oi și mii de galbeni, și în urmă este singura fată la părinți. Auși bărbate! I dá fetei acum zestre două mii de oi și două mii de galbeni, și după mörtea părinților totă averea rămâne ei. Înțeles'ai bărbate dumneata!

— Adecătele e sănătoasă și bănoasă... nu-i urgiă... hm, hm! femeia este ea ori cum și cum, ca töte femeile....

— Ce are cineva aici atăta și de la frumșete! Frumșă, urită, cum este muerea, ședeți câte-va săptămâni la casă într'unu an, și întelnirea rară, scii tu vorba, face rău din secară! — Dar veți tu, cu averea trebuie să măsc în totu locul, și decât nu-i unde-ți trebuie și cându trebuie, ce plătesce? De, avem avere de la Dum-

neșeu, dar scii tu cându socorul, tată-têu, fie ertat, a venit numai cu bățul dela têrlă, chiar pe timpul acesta! Pare că-lu vedu ași! Li plângea toți de durere! Cându va da Dumneșeu să se împreune averea noastră cu a lui Stiubei, atunci putem dice că-i lucru cu temei. Mocârțanu cu căciula trasă în cefă, cum ilu veți pe Stiubei, dar elu este omu la locu. Veți elu așa cum este și-a făcutu avere, câtu nu schimbă cu nimeni. Basarabia e albă de têrlele lui! Trinei i dicu pițigöiele și coböițele Lefșă, pentru că nu se întorțoneză ca ele, nu bate totă Vinerea calea Brașovului, ca să infunde pe cei armeni cu sute de fiorini pe mătăsării și blănării, cum face Fița lui Sfirlogă, Păuna lui Dirlögă, Sfirleza lui Burduf-golu și Țepösa lui Frunđa-n-buză. Sêrmanii bărbăți, sêrmanii bărbăți! Nici nu mai pot dá pe acasă de réulu zarafilor, căci sunt dator cu perii de pe căciula cu totu. Trina șede acasă, törce și țese și și nôpte cu Florica, îmbracă ciobanii și duc tencuri de dimii (pănură) și de zechi la Brașov. Legă banulu cu dece ațe și-lu aduce a casă. Nu-lu lasă ca celelalte falöse la armeni pe sdrênțării de haine, pe pesmei, pe ceai și rosolu și câte alte mirodenii.

— Doue mii de oi și două mii de galbeni! Lucrătore și stringătore! repetă bătrânulu Belianu, adevêratu nu-i lucru de glumă! Dar apoi ai vorbitu tu babo mai de apröpe, ori așa pe pipăite?

— Am vorbitu, n'am vorbitu, decât vrem noi are

să se facă. Trina de multu își dá têrcöle! Cum o veți, dar scie s'arunce unghița.

— Bine, arunc'o și tu! Incredințeză-te bine despre zestre, auși, zestrea! — La Sântu-Ilie o s'aduc pe Marcelu să-i facem capu.

* * *

Belianu avea însu unu spinu la inimă. Elu scia că Marcelu iubescu nebunesce pe alta.

Belianu avea în Trestieni, în România, unu prieten unde trăgea totu deuna cându venea acasă. Nae Țintă, așa ilu chemă pe pretin, avea o fată ca de optspredece ani, frumoasă și voiösă ca o di de sêrbătore. Marcelu o cunoscea de cându eră de dece ani, căci atunci ilu dusese tată-sêu antăiu la têrlă. Și cea mai mare sêrbătore pentru elu eră cându venea a casă și abătea la Țintă. Primă-vêra la Sântu-Georgiu Marcelu, dela cinc spre-dece ani încolo, tot-dê-una venea cu oile la munte, și mai cu una mai cu alta își făcea cale în Trestieni, ca să vedă pe Lelița. Așa se numea fata lui Țintă.

În Săcele se lățise vestea, că Marcelu o să ia pe Florica lui Stiubei. Unii se mirau de acésta legătură neasemănată. Marcelu frumosu, Florica o buturugă și cu nasulu lătărețu la vêrfu ca o cêpă. La cei cu fete le părea réu de Marcelu și de zestrea lui, la cei cu feciori le părea réu nu de Florica, ci de zestrea ei, căci în cele din urmă atunci ca și acum, căsătoriile în

frați, carea nu admite ca dintre frați unul să fie domn și altul servitorul lui.

A se împacă nu este mai ușor sub soare decât cu Românil, căci el, care de seculi simte, ce va să zică a fi asuprit, nu țineste la aservirea altuia, el nu așteaptă și nu dorește decât dreptate. (Sgomotose aprobări și aplause neîntrerupte!)

Etă farmecul cu care poți câștiga mâna și inima Românului pentru tot-deuna. (Aprobări).

Una însă trebuie să-o știe din capul locului și Maghiarul și ori și cine altul, care s'ar ocupa cu ideea de a desnaționaliza pe Români, că istoria acestui popor de 1700 de ani și faptul că Românul în mânia tuturor persecuțiilor, a tuturor tempestăților, câte de seculi au trecut peste densul, nu numai n'a dispărut, ci s'a oțelitu și a rămas așa precum îl vedem astăzi un popor conșci de sine, viguros, ténér, accesibil și însetat de cultură; — că acestu popor nici odată nu va renunța la naționalitatea sa, n'este și nu va fi materialu acomodat pentru amalgamisare în altu element. Dec'i păcatu de timpulu și de forțele, ce atât pe cale oficiasă, cât și pe cale socială se risipesc spre acestu scop. (Aplause)

După cele petrecute în periodulu espirat, și în deosebi în timpul mai recentu față cu Românii, se vor fi așteptându pôte mulți, ca să vedă între noi petrecându-se scene, cari ar fi răspunsu potrivit la provocările ce ni s'au făcutu și ni se facu mereu, se pôte că la unele locuri, și mai cu sémă la aceia, cari numai din denunțarea Românului trăiesc, ar fi și binevenitu o astfelu de ținută a noastră; sunt siguru însă d-loru că noi nu ne vom deșosi a răspunde la acele provocări, ci vom pertracta obiectele, pentru care ne-am întrunitu cu totă serioșitatea și cu demnitatea unni popor, care într'adevăr dorește a crea o conțelegere sinceră și durabilă și o conviețuire pacinică cu confrății săi în patriă, pe care totdeuna au apêrat-o cu fidelitate și lealitate și a susținut-o cu scumpu sângele său. (Vii aplause și aprobări!)

Acesta să ne fie busola în consultările noastre. Se trăiți d-loru!

După acestu importantu discursu, secretarul comitetului centralu permanentu A. Trombițașu citește următoriu raportu:

Onorată Conferință! Comitetulu alesu în conferința reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania în ședința dela 14 Maiu 1881 cu privire la însărcinarea ce i s'a datu prin concludesul de sub Nr. 13 (15) alu protocolulu conferinței are onore a raporta următoarele:

În deplina apreciere a faptulu constatatu de conferință că sôrtea și situațiunea politică a națiunii române de pe teritoriulu coronei S. Stefanu seu nu este de locu cunoscută opiniiei publice din patriă și de afară, seu pe câtu este cunoscută aceste provinu din isvóre turburate anume spre ascunderea adevărulu, comitetulu și-a datu silința a compune unu memorandū detaiatu în care făcându istoriculu începându din secolu trecuți și până astăzi a situațiunii politice în care se află națiunea română.

Conformu dorinței simțite de totu Românulu, ca în modu sinceru și adevăratu să luminăm mai întâiu națiunile surori conlocuitoare în patria noastră, că sôrtea noastră politică a devenitu nemai suportabilă și prin acestă se deschidemu calea spre o înțelegere frățescă între popor în interesulu și pentru binele și gloria scumpei noastre patrii comune, memorandulu a apărutu mai întâiu în limbile patriei: română, maghiară și germană, apoi pentru streinătate și în cea francesă.

Tote patru aceste edițiuni ne permitem a-le prezenta On. conferinței, însemnându că din edițiunea română au apărutu, la 1882, 2000 esemplare, din cea maghiară 700, din cea germană 600 și din cea francesă 750. În anul 1883, în urma necesității ce s'a arêtat, s'a repetăritu edițiunea română completată prin actele conferinței în alte 2000 esemplare. Edițiunea română până la unu restu de 300 esemplare s'a distribuitu parte prin vânzare, parte gratuitu; edițiunile în celelalte limbi aprôpe exclusiv gratuitu.

Săcele se facu mai multu cu zestrea de câtu cu persoanele. Dar ôre facu altcum cei ce se dîcî civilizați? Nici de cum! La cei civilizați ca și la cei alaltî, mai de multu ca și astăzi, sutele mărită slutele și miile, urgiile. Acestu proverb nu este de aji nici de erî, este de cându cu mortii verți.

Dar omulu nu știe ce aduce țiua de mâne.

La sêpjamâna după Crăciunul a începutu a a sufla crivățulu de cugetai că răstornă pământulu. Optu zile a turnat neîntreruptu și și nôpte. În Transilvania nu se știe ce-i crivățulu. Elu suflă, par înfrântu de Carpați nu are putere înfiorătoare, ce o are pe câmpiele României. În Transilvania nici nu este cunoscută numirea de Crivățu, ci are deosebite numiri după ținuturi. În părțile dincôce de orașulu Turda, pe Mureșu și pe Târnavă se dîce Turdeanulu, fiindcă vine din partea Turzii, și se dîce că suflă prin așa numită Cheia-Turzii. Pe alte locuri se numește vntulu de mēdă-nôpte. În alte ținuturi se dîce Munteanulu. Sécuii i dîcî Nemere, ce va se dîcî Nu-pe-aici. Nemere cam țigănescă, fiindcă și Sécuii ca și țigani sunt ușureli îmbrăcați, și le-ar plăcê, Crivățulu se nu bată pe la ei, și de aceea i dîcî: nu-pe-aici!

Belianu câtu ce simți din vntulu din Transilvania, că în România suflă Crivățulu, dîse cătră Zamfira cu unu nefericitu presimțu: »Crivățulu ăsta pôte să ne lase cu

Anume: s'au împărțitu esemplare din memorandū tuturor factorilor politici ai patriei noastre, membrilor înaltulu guvern, membrilor parlamentulu, presei periodice de diferite limbi și altor persoane de greutate politică. și astfelu credem a fi satisfăcutu însărcinării de a da aceuia cea mai întinsă publicitate.

În memorandū Comitetulu a căutat a esplica detaiatu programa satorită în conferința din 1881. A documentat pe deplin cu istoria trecutulu, că pentru binele și fericirea poporulu din patria noastră și pentru prosperarea acesteia nu există altă basă naturală și durabilă decât deplina, egala îndreptățire politică a poporulu din cari e compus statulu, adevărata frățietate și libertate. (Aplause sgomotose). S'a arêtat mai departe și aceea, că în situațiunea de astăzi creată poporulu conlocuitoare, egala îndreptățire nu e posibilă, dar s'a arêtat totodată și modul cum ar fi posibilă acestă cum o dorim și cum o voim specialu pentru noi Românii.

Espunându noi aceste în modu sinceru și lealu, credem a fi implinitu intima dorință a fiecărui Român de a căuta modul și calea pentru o înțelegere frățescă între noi și elementulu maghiaru, credem a fi probat în de ajuns că voim bunînțelegere, adevărata frățietate și pe basa acestora pacea.

Astfelu noi ne-am făcutu datoria patriotică. Durere însă ce vocea noastră nu a aflatu doritul și cuvenitul rezultat la factorii țerei.

Imediatu după conferința din 1881, Comitetulu a aflatu de lipsă a incunoscința pe alegătorii români despre concludesle luate. Resultatulu au fostu, că în Transilvania numai pe acolo s'au apropiat alegătorii Români de urnele electorale, pe unde a fostu duși fără voia lor cu presiune și terorismulu oficialu, ori seduși prin viclene uneltiri. În Ungaria propriă s'au numitu mai mulți candidați cu programa partidei noastre. După cum este însă cunoscutu din decursulu alegerioru din Baia de Crișu Beișu, Cehiu-Silvaniei, părțile banatice etc. adversarii au pus în lucrare tôte mijlocele pentru ca și în cele mai sigure cercuri ale noastre să fim paralizați și înlaturăți.

Pentru ca în municipalități și comune să se pôte desvoltă o activitate în viața publică, comitetulu prin epistole circulare din 18 Iuniu 1882. / a stăruițu, ca domniile delegați ai conferinței din 1881 conformu angajamentulu ce l'au luat asupra și sub punctulu 16 (13) alu protocolulu, precum și președinții comitetulu executive să îngrijescă de rectificarea listelor electorale în timpul prescriș de lege.

Apropiându-se finea periodulu electoralu 1881—1884, comitetulu s'a adresat cătră toți membrii conferinței dela 1881, rugându-i se stăruiască ca, în tôte municipalitățile să se recoustitue comitetele electorale locuite de Români alegători, subcomitee cari să conducă afacerile electorale, și astfelu s'a organizat partida.

Din rapôrtele despre organizare amintim, că în comitetulu Târnavei marî ținerea conferinței electorale publicate prin diare și anunțată oficiulu magistratualu din Sighișoră, cu manifestă călcare a libertăților publice, s'a suprimat prin organele politice și administrative, dictându-se pedepse în bani asupra convocatorilor conferinței.

Lipsa de multu simțită a unui diaru cotidianu, care să fiă unu organu alu partidei naționale, lipsă manifestată și prin unele meetinguri și prin diarele noastre naționale, ne-a îndemnat a combina modul de întemeierea unni fondu pentru unu Atheneu, institutu tipografic-artisticu, înlesnitoru edării unni diaru cotidianu și a totu felulu de opuri literare folositoare.

Pe cându însă comitetulu deliberă, alți bărbați particulari l'au prevenitu înființându de-o-dată doue asemenea diare, care facu bune servicii causei noastre naționale.

Acestă ne-a făcutu a nu pripî realizarea, ci a lăsa lucrulu la aprecierea aceste conferințe.

Încheiându și acest comitetu raportulu său, consideră ca espirat periodulu pentru care a fostu însărcinat și mulțămindu partidei în special și în genere națiunii pentru încrederea cu care l'au onorat, depune mandatulu în mânil onorabile conferințe.

Raportulu a fostu aplaudat mai cu sémă în părțile unde se dîce că alegătorii români și-au manifestat, voința lor în conferințele ținute prin județe cari tôte,

bățulu. N'as grăi într'unu césu rêu, a suflatu elu de suflatu în totu anul, dar n'a făcutu stricăciuni mari, de cându cu nefericirea tati, fie iertat. Se și vede căci țerlele s'au înmulțitu ca nășipulu. Ômenii sunt voioși și bănoși. Nu-i vedî cum își petrecu, de-ți cresce inima. Se mărită, se însă ră bătrênî și tinerț. Vedu și și astă tómnă căți uncheași se însurără. Pare că nu-i de-abună. Unchiași bătrênî se ia ei, frate, fete tinere ca fraga. Pare că și-a cam esitu lumea din țini. Se vede că așa va fi fostu și pe atunci cându s'a scosu vorba: câtu e nașulu de bătrênî, totu ar mânca mēru din sēnu! A treia di după Sântu-Ioanu, lui Belianu i sosese unu ciobanu de la țêrlă. Bellianu tocmai se închină dinaștea icônei, căci era de diminēță. Cându vedu pe ciobanu intrându pe pōrtă în curte rămase ca lovit de trăsnetu inaintea icônei. Ciobanulu eră cu față posomorită și călcă în silă de părea că merge la spēndurătoare. Elu nu intră în casă, ci rămase în curte cu mâna rezimată pe bățu. Nu cuteză să între se spună.

Zamfira, care se duse în cămară, etc. și vede ciobanulu în curte.

— Pe cine cauți, dîse Zamfira cătră ciobanu, căci es nu-lu cunoscea că-i dela țarla lor.

— Cautu pe boerulu Belianu.

— Vinî doră dela țêrlă.

(Va urma.)

fără deosebire au primitu programa din 1881 și s'au declarat pentru procederea solidară a întregi națiunii române.

Terminându-se șetirea raportulu, se alege de președinte provisoru Dl. Dr. Rațu, care urcându-se la tribună mulțimesce adunării pentru încrederea cu care la onorat și promite, că își va da totă silința de a conduce cu imparțialitate desbaterile.

Dl. Cosma propune să se alegă o comisiune pentru verificarea titlurilor, compusă din 9 membri, care să se împărță în trei secțiuni. În comisiune se alegu d-nii: C. Brediceanu, protop. Ghidu, I. Rotariu, Dr. Suci, Dr. Nichita, Andreiu Cosma, E. Măcelariu, V. Voina și Aug. Munteanu. Ședința s'a suspendat pentru câteva minute și la redeschidere, raportulu comisiunei verificătoare raporteză, că comisiunea a verificat 154 delegați ca bine aleși.

Dl. Președinte Dr. Rațu pune la ordine șilei alegerea biroulu definitiv.

Dl. Axente Severu propune ca președinte pe d. Dr. Ioanu Rațu, pe d. George Popa ca vice-președinte, și secretaru pe d-nii V. Veldovanu și Eronimu Barițu. Adunarea primesce propunerea d-lui Axente și alege cu aclamațiune pe d-nii mai sus numiți.

Conformu ordinei șilei d. președinte Dr. Rațu; invită adunarea a alege o comisiune pentru compunerea proiectelor de concludes asupra obiectelor conferinței.

D. Diamandi Manole propune, ca comisiunea să se compună ca și în anul 1881 din 30 membri. Propunerea se primesce și ședința se suspendă pentru câteva minute, spre a se consulta în privința persoanelor, cari au să se alegă.

La redeschidere d. președinte rōgă adunarea să alegă membrii comisiunei.

D. Caluțu, propune pe dd.: Danila Lica, Aug. Munteanu, Iuliu Coroianu, Iosifu Crișanu, Rubin Patita, Ioanu Simionasu, George Barițu, V. Romanu, N. Cristea, Dr. Aur. Mureșanu, Dr. V. Petco, Andreiu Cosma, Ioanu Marcu, protop. Gavrilu Lazaru de Purcăreți, Andreiu Medanu, Ioanu Popoviciu Desean, V. Babeșu, Paulu Rotariu, Coriolanu Brediceanu, Partenie Cosma, Diamandi Manole George B. Popp, Dr. Ioanu Nichita, Anania Trombitașu, Dr. Dem. Magdu, Dr. D. Selceleanu, Mich. Popoviciu, avocatulu Roșu și Ioanu Lengeru Biroulu face eo ipso parte din comisiune.

Propunerea d-lui Caluțu s'a primitu cu aclamațiune. Președintele declară pe domni sus numiți ca membri aleși în comisiunea de 30 și se hotărâșce, ca raportulu comitetulu centralu să se tramită comisiunei spre a opina asupra lui.

D. Teodoru Popu dîce, că pentru motivulu, că pôte adunarea va stabili pentru Ungaria, ca să iea parte la alegeri, astfelu e necesaru, ca comisiunea de 30 să vie câtu mai curēndu cu propunerile sale în acestă privință.

Urgența cerută de d. Popu e susținută și de d. I. Popovici Deseanu.

D. V. Romanu e de părere, că e mai bine a rămân la ordinea șilei fixată, ca să se ție ședința mâne în 2 Iuniu st. n.

D. Crișanu recunôșce, că timpul pentru toți e scump și în deosebi pentru cei din părțile Ungariei, dar considerându importanța cesțiunei recomandă a nu forță lucrulu, căci atunci comisiunea ar fi silită moralicesce a lucra superficialu.

Ne mai fiindu nimic la ordinea șilei, d. Președinte anunță, că adunarea viitoare se va convocă îndată ca comisiunea de 30 va depune pe birou, lucrările sale.

Ședința se ridică la ora 1 după amēzi. —

Sciri telegrafice.

Lille, 3 Iunie. — Estrada ridicată pe terenulu șes alu citadelei d'aci, pentru serbarea instalată, s'a dērēmatu de la o înălțime de 40 metri. Dintre 20 de persoane ce se aflau pe estradă, 8 au fostu rânite de mōrte.

Suakim, 3 Iunie. — Ataculu generalu datu peste nôpte de inimiză a fostu respinsu.

Dorosma, 3 Iunie. — Cu ocasiunea discursulu de programă alu lui Enydy, partida lui Szirak a provocat o pârueală. Au fostu rânite mai multe persoane.

Nișu, 3 Iunie. — Intre guvernele Serbiei și Bulgariei a izbucnit unu conflictu. Bulgaria a amenințat că va desființă cu puterea armelor postulu de la Bregova. Guvernulu sêrbescu a avisat pe prefectulu să pârâșcă acestu post. În acelașu timp reprezentantulu sêrbu din Sofia a primitu însărcinarea să cêră de la guvernulu bulgaru unu răspunsu decisiv pentru năvălirile bandelor în țêră, în casu contrar să pârâșcă Sofia cu totă cancelaria.

Arad, 31 Mai.

Adereză la telegrama despre afacerile comitetului executiv.

Aureliu Sueiu,
membru al comitetului.

Cronica țilei.

»România« spune că guvernul s'erbescă a isgonit din Belgrad pe d. Baicowski, inginer rusesc, fiind hănuit că conspiră în contra tronului alături cu radicalii serbi. Peterburgskja Wiedemosti, află că poziția regelui Milanu e foarte critică. Chiămarea lui Cistică la guvern se consideră ca neevitabilă.

Studentii facultății de medicină din București, în petițiunea ce au adresat-o ministrului cultelor și instrucțiunii publice, cer înălțurarea d-lui Râmnic e a nu din postul de profesor, la al cărui curs nu vor mai lua parte.

In întrunirea partidului liberal-conservator, ținută în sala Orfeu la 17 Mai, România Liberă, în darea sa de semă țice că pe lângă alte acușățiun aduse guvernului, este și cea făcută de d. Meitani, că guvernul e nepăsător față cu Români de dincoace.

Din Lemberg se anunță că de un timp încocoșesc în Cernăuți în număr foarte mare oficeri din statul maior rus, ba încă unul din ei e hotărât să rămână mai mult timp acolo.

Comisiunea mixtă pentru regularea granițelor dintre Austro-Ungaria și România s'a întrunit în Cernăuți, ca să și continue lucrările. În periodul acesta se vor fixa granițele de-alungul Prutului până la Dorna, și dela Turnul Roșu până la Turnu Severin. România are în comisiune trei reprezentanți, între aceștia e și generalul Pencovic. Austria e reprezentată prin consilierul guvernului comitele Kielmansegg, consilierul de lucrări publice Pawlowski dela guvernul bucovin și colonelul din corpul statului maior general Ludovic Fabini ca delegați ai ministerului de război.

»Românul« ne spune că studenții din București au ținut o mare întrunire în localul societății universitare »Unirea«, luând următoarea rezoluțiune în unanimitate.

1. Orî în ce mod și orî de câte orî Dr. Râmnic eanu se va prezenta a își face cursul, studenții îl vor da afară.
2. Dacă în vre una din comisiunile de esamen Dr. Râmnic eanu ar participa, studenții vor cere cu stăruință înlocuirea sa.
3. Studenții, neprimind nici unul din modurile de împăciuire propuse, își vor continua mișcarea până când Dr. Râmnic eanu va demisiona sau va fi înălțurat.
4. Dacă corpul profesoral universitar va crede de cuviință a da afară pe vre unul din studenți, toți ceilalți vor părăsi cursurile.
5. Dacă cu scop de a se potoli mișcarea se va găsi de cuviință a se închide vreuna din facultăți, studenții, când tôte celelalte încercări vor fi zadarnice, vor apela la bărbății speciali, cari nu fac parte din corpul profesoral spre a continua în sale publice cursurile intrerupte.
6. Orî ce student ce ocupă vr'o slujbă polițienescă se fie dat afară din societățile studenților și somat ca după trei luni cel mult să se-și dea dnmisiunea.

»Vossische Zeitung« afirmă că cel mai mare anarchist Josef Schulz a plecat din America cu mari cantități de dinamită pentru Austro-Ungaria. Autoritățile au luat măsură energice la porturi și hotare, ca se puna mâna pe el.

»Egyetértés« primesce din Petersburg următoarea telegramă: »Țarul, conferind cu Pobedonosew, procurorul general al sinodului, și-ar fi exprimat dorința că n'ar fi rău, decât persoanele de înaltă poziție, care stau în legătură cu guvernul, ar manifesta o atitudine provocătoare panslavistă.«

Sângătinu, 8 (20) Mai 1884.

(Coresp. part. a »Gaz. Trans.«)

Domnule Redactor!

O bucurie nespă și o mângăere sufletescă nemărginită ne-ați făcut nouă Sângăținenilor, că ați avut înălțurarea și ne-ați trimis, și comunii noastre un număr de dntre cele de ce numere ce au binevoit a-le prenumera marimosul și generosul comerciant domnul Diamandi Manole pentru ca să-le distribuim pela comune bisericesc române s'era. Bucuria noastră este cu atâta mai mare, cu cât și noi acum suntem puși în plăcuta pozițiune, prin ajutorul Gazetei cotidiene, cel mai echilibrat și mai acreditat ziar național românesc, a

afla și a scî și de ț, cele ce se petrec astăzi, atât în patria noastră, cât și pe întregul glob al pământului. Noi fără de acest ziar românesc eram ca cel ce umblă ziua la ameză legat la ochi și nu vede frumșetele naturei și mândrul s'ore. Un ziar cotidian, bine redigat este astăzi, într'o comună s'era ca un compas și un cârmaci înțelept și viguros, care duce naia ce amenințată de talazurile mării, prin n'optea cea întunecată la limanul dorit. Nici odată dela anul memorabil 1848 nu s'au întemplat atâtea f'ecări, atâtea frământări și nici atâtea lupte pentru drepturile naționale, ca în țilele noastre. Nici odată noi Români n'am fost atâta de necăjiți, batjocoriți și de asupriți, chiar nici în timpul iobăgii ca acum, dar suntem tari în credință, că timpul nu e departe, când vor înceta tôte suferințele noastre, numai ca să ajungem acelea țile fericite, trebuie să lupte toți Români, cărturari și necărturari, bogat și s'era, b'etrn și t'ener, umăr la umăr, cu cea mai mare abnegațiune, resignațiune și cu cel mai mare devotament, pentru redobândirea drepturilor noastre naționale.

Fără de acest ziar noi Sângăținenii eram lipsiți de un mare bine, și de și avem mare nădejde de a ne câștiga o stare, și o fericire mai bună, ca acesta de prezent, în care ne vedem lipsiți de drepturile noastre naționale; ne mângăim cu acest ziar, ca și când am fi în ajunul fericirii. Primesce dela mine în numele parohienilor mei cele mai sincere și mai căldurose mulțămiri, recunoscințe și urari, pentru că ne-ați făcut partași și pe noi din darul cel curat și generos al onoratului domn Diamandi Manole comerciant în Brașov. Dumneșul părinților noștri se v' lungescă firul vieții, se v' țina m'inte și sănătatea, ca să puteți l'pta pe calea țiaristice, cu devotamentul cel mai sacru, cu rezoluțiunea cea mai bărbătescă și cu constanța cea mai pronunțată pentru binele patriei noastre și pentru redobândirea drepturilor noastre naționale, fără de care nu este scăpare și m'aintuire pe acest pământ. Onoratul domn Diamandi Manole pentru darul său cel curat, marimos și generos primescă mulțămile și recunoscințele noastre cele mai profunde și mai sincere, care i-le aducem tot cu acea inimă curată și românească, tot cu aceea dragoste cu care ne-au oferit și domnia sa darul, prin care ne luminăm și ne mângăim și ne întărim în speranța triumfului cauzei noastre celei drepte. Dumneșul părinților noștri se-i dăruiescă din mila sa cea bogată pe acest pământ multe țile bune și fericite și se-i sporescă averea materială ca alui Iov, ca se pot aduce multe daruri frumose și bogate pe altarul biserice și al multei cercatei noastre naționale române. Fii siguri, onorate domnule Diamandi Manole, că faptele domniei tale cele nobile și genoroșe își vor lua r'espłata cuviințosă atât în lumea asta cât și în cea laltă.

Niculae Daiianu,
paroch gr. or. în Sângătinu.

Turburările din Clușiu în adunarea comitatensă.

Clușiu, la 29 Mai 1884.

În adunarea comitatensă, care s'a început ieri dimineț, domnul avocat Iuliu Coroianu, după ce a v'cut, că vice-comitele Gyarmathy în raportul său oficios nu atinge de loc turburările din Clușiu, i-a făcut o interpelațiune.

Pentru ca onoratul public român să fie pe cât se p'ote de bine informat, voi fi obiectiv și voi espune aci estrase atât din interpelarea domnului Coroianu, cât și din r'ăspunsul domnului vice-comite.

După ce domnul vice-comite își finise cetirea raportului, domnul Coroianu cere cuv'ntul, și folosindu-se de dreptul garantat prin lege, v'orbind românește, face următoarea interpelare:

Ilustre domnule comite!
Onorată Congregațiune!

Pré onoratul v.-comite al comitatului nostru promite în introducerea raportului său oficios, că deși acela va fi de tot scurt, nu va întrelăsa de a aminti într'aceea tôte acele fapte, cari interesază de aproape pe onorata congregațiune.

Aici cu regret trebuie să constătez pe față, că relațiunea oficiosă pe care a binevoit a o ceti domnul vice-comite nunumai nu satisface promisiunii date, ci a întrelăsat a face amintire de atari lucruri, cari trebuie să intereseze pe toți cetățenii doritori de ordine, nunumai ai comitatului, ci ai întregului stat maghiar.

Posițiunea socială a membrilor onoratei congregațiunii im' oferă destulă garanță cu respect la adevierea acelei presupunerii, că sunteți în deplină cunoștință a evenemintelor, cari s'au petrecut pe teritoriul municipiului Clușiu în țilele de 14, 15, 16, 17 și 18 ale lunii curinte. — Veți avea deci cunoștință despre aceea, că la inițiativa unor Unguri s'a st'ernit un astfel de curent, care prelângă aceea, că-i desev'șit în stare să conturbe pacea internă a acestei patrii comune și activitatea pacinică a cetățenilor ei, mai atinge încă și o cordă foarte fină, și pot țice foarte dureroșă, ce nu-i altceva decât provocarea directă a națiunii maghiare și a fiilor ei contra națiunii române și a fiilor acesteia, — și acesta estindere a agitațiunii, pe acest teren, în locul înțelegerei sperate și așteptate, care singură ar fi numai în stare a creă f'ricirea patriei comune, ar substitui-o certe de partide și blăstămuri neînțelegerei.

Aceste fapte sinistre ar fi meritată p'ote și numai din punct de vedere al controlului, ca scandalurile și abuzurile comise în centrul reședinței acestui comitat, deși numai per tangentem, se se amintescă în raportul celui dintău anploiat comitatensă.

Dar a trebuit să-și aducă aminte despre acestea onoratul domn vice-comite al comitatului nostru și din aceea cauză, pentru că scenele acestea s'au repetat nunumai pe teritoriul municipiului Clușiu, ci de că sunt bine informat și pe teritoriul autorității politice comune prin casul, că în 17 a l. c. tot acei r'evrători s'au adunat în număr de 4—500 pe teritoriul comu-

nei Clușiu-Mănăsturu, după ce oficiul polițian din Clușiu li-a interzis convenirile pe teritoriul său propriu. (O voce: »Ez nem tartozik a megyei közgyűléshez!«) Coroianu (intorcându-se cătră întreprător) Nu te-am întrebătu, domnule!

Afară de aceea pe Români îi atinge durerosă aceea faimă lătită, că onoratul v.-comite al comitatului nostru a luat parte în persoană la arderea țiarelor românești, înscenată de vre câteva sute de r'evrători în 18 a l. c. pe delul Feleacului; — a mai dat apoi față cu societatea de lectură »Julia« un circular prin comitat, prin care anticipative i-a oprit ținerea maiului îndatinat, deși societatea »Julia« n'a obicinuit nici când și nici acum nu i-a fost intențiunea, de a arangia atari petreceri afară de teritoriul municipiului Clușiu. —

N'am de scop, să provocă cestiune de naționalitate în acesta congregațiune, însă în interesul domolirii spiritelor pun onoratul vice-comite următoarele întrebări, la cari aștept r'ăspuns:

1. Este adevărată faima r'ăspândită, că vice-comitele încă a luat parte la demonstrația înscenată în 17 a l. c. pe dealul Feleacului în contra națiunii române?

2. Adevărat e, că revoltanții, după ce li-s'a interzis convenirile pe teritoriul Clușului, au ținut adunare pe teritoriul Clușiu-Mănăsturu, — și de că-i adevărat, avut'a despre acesta cunoștință vice-comitele? Și de ce n'a luat dispozițiuni spre disolvarea aceleia?

3. Adevărat e, că domnul vice-comite a profitat de ocaziunea, de a interțice prin circulară eventuala ținere a unei petreceri de v'ra a soc. »Julia«, și de că da, ce l'a condus pe D-sa la atari dispozițiuni nemotivate și a căroră consecință vatămă adencă pe Români și cu ce și-ar puté motiva acesta p'urcedere?

(Va urma.)

Iustus.

Correspondență particulară a »Gaz. Trans.«

Gurghiu, 27 Mai.

Domnule Redactor!

În 27 Mai și-a dat s'ema de executarea mandatului său, în opidul nostru Gurghiu, deputatul cercului Gernasigu, Gr. Teléky Samu cel t'ener. Însă în presă țilei s'a pregătit festivitățile de primire și fiind-că avea să tragă în curtea grofului Teleky Géza, în p'orta curții falfăia stindardul tricolor unguresc și ocolul curții eră decorat cu verd'ță. În capul opidului l'au înteminat Ungurii din Gurghiu și juru cu stindarde și musică, intonând imnul lui Rakotzi. La sosirea deputatului strigară necontentu la »Ejenuri«, și putură strigă; căci cei de față sciau pré bine că în curte, după cetirea dărei de semă despre lucrarea sa în parlament îi așteptau buți de vin și de vinaru precum și mâncare destulă până când se vor burduși.

Insulte și batjocurile studenților maghiari universitari din Clușiu la adresa Românilor de-acolo și-au avut efectele sale, căci pot țice că nici un Român inteligent, și cu deosebire preoțimea română nu au luat parte de loc la tocană. Ținuta Românilor nostri chiar și în privința aceia e de lăudat, așa că se pot convinge omnipotenții țilei despre aceea că atunci când ei se bucură și se veselesc, noi trebuie să plângem trecutul glorios al strămoșilor nostri și comparând trecutul cu presintele se suspinăm adanc pentru insultele și batjocurile, precum și pentru nedreptățile ce le comit față cu noi, aceia cari descălcând cu v'curi mai t'ardu în patria acesta, ađi sunt fii desmerdați, er' noi fii vitregi ai patriei comune.

N.

Diverse.

Opera în Brașov. Cu deplină satisfaciune ne-am întors Joi s'era dela opera »Hugenoți«, care s'a jucat peste așteptările noastre. Într'ega piesă a decurs în cea mai bună armonie, și cântăreții păru că se întrecă care de care se exceleze mai mult. — Rugăciunea și cântecul eroic din primul act l'a interpretat foarte bine basistul Schön (Marcel). În actul al doilea, scena împăciuirii între Hugenoți (protestanți) și catolici erăși ne-a plăcut mult și mai ales, că ea provenea dela frumoșă Margareta de Valois, înaintea căreia ar fi fost și cu neputință să reziste careva. D-șora Atzger a fost foarte potrivit pentru acest rol av'ndu pe l'engă o voce plăcută și darul frumșei.

Ura și intrigile însă ce se țesă în continu între protestanți și catolici, din cauza religiunii nu i puté ține în bună pace. — Contele Valențiu, guvernor catolic care aflase că f'ica sa Valentina iubese pe nobilul Răul de Nangis (protestant) încep să-l urmărescă vr'ndu a-l nimici. D-nul Falus însărcinat cu rolul lui Răul de Nangis a jucat cu multă vioiciune și foc păstrându-și penă la fine vocea în putere. — Rolul Valenținei l'a avut d-șora Szegal. Aplausele frenetice o înteminau o putură convinge cătu de bine a trebuit să cânte și să j'oce.

Reprezentățiunile vor înceta Miercuri viitoare când se va da pentru a doua oră »Faust.«

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 2 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aur ungără 6%	122.65	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.90	Despăgubire p. dițma de vin ung.	98.25
Rentă de hârtiă 5%	88.65	Imprumutul cu premiu ung.	115.30
Imprumutul căilor ferate ungare	142.40	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.60	Renta de hârtiă austriacă	80.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	81.35
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	102.60	Renta de aur austr.	102.—
Bonuri rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	135.25
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Acțiunile băncei austro-ungare	862.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.75	Act. băncei de credit ung.	308.75
Bonuri rurale transilvane	101.50	Act. băncei de credit austr.	307.70
		Argintul — Galbia	—
		impărătesc	5.75
		Napoleon-d'ori	9.71
		Mărci 100 imp. germ.	59.75
		Londra 10 Livres sterlinge	122.25

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Maiu st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 94 ⁷ / ₈	vënd. 95 ¹ / ₈
Renta rom. amort. (5%)	95 ¹ / ₄	95
convert. (6%)	98 ¹ / ₈	100 ³ / ₄
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	32	34
Credit fonc. rural (7%)	102 ¹ / ₄	105 ¹ / ₄
" " (5%)	92 ¹ / ₈	93 ³ / ₄
" " urban (7%)	103 ¹ / ₈	104
" " (6%)	99 ¹ / ₈	100
" " (5%)	90 ⁵ / ₈	90 ¹ / ₂
Banca națională a României	1379.	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	379 ¹ / ₂	—
" " Națională	237.	—
Aur	3.40 ¹ / ₂	3.40
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 2 Iunie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump. 9.32	Vënd. 9.33
Argint românesc	9.24	9.28
Napoleon-d'ori	9.66	9.68
Lire turcesce	10.90	10.98
Imperiali	9.90	9.96
Galbeni	5.62	5.66
Scrisurile fonc. Albina	100.50	101.50
Discontul	7—10 % pe an.	

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI”

DIARŪ CUOTIDIANŪ.

Abonamente

se pot face la **1** și **15** a fie-cărei luni.

Pentru Austro-Ungaria pe an	12 fl. v. a.
” ” ” ¹ / ₂ ”	6 ” ”
” ” ” ¹ / ₄ ”	3 ” ”
Se acórdă abonamente și lunare cu	1 ” ”
Pentru România și străinătate pe an	36 franci
” ” ” ” ¹ / ₂ ”	18 ” ”
” ” ” ” ¹ / ₄ ”	9 ” ”

Cel mai ușor mijloc de abonare este prin mandat postal. Abonamentele se plătesc înainte.

Rugăm pe domni abonați să binevoiescă a ne da lămurit adresa, ca trimiterea diarului să nu sufere nici cea mai mică întârziere.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia a ” — ” 10

Pentru repețiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repețiri de 3—4 ori	10%
” ” ” 5—8 ”	15%
” ” ” 9—11 ”	20%
” ” ” 12—15 ”	30%
” ” ” 16—20 ”	40%
Dela 20 de repețiri în sus	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 113 Maiu 1884.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Cel mai bun Cascavalu de Azuga

ȘI

Brânză bună

se găsește de vëndare la D-nu **Mateiu Mocanu** la **AZUGA** (România)

cu prețuri foarte moderate. Comandele se se facă directu.

5—30

A V I S Ū.

BĂCĂNIA

MUNTEANŪ & MINCOVICI

BRAȘOVŪ, TUȘNADŪ.

Firma **MunteanŪ & Mincovici** recomandă on. publicu băcănia din „Tergul Flosului” și filiala lor din „Strada Teatrului,” fiind bine asortate cu totu felul de articole de coloniale, delicatose de vinuri străine și indigene, precum și cu totu felul de ape minerale. Tot deodată aduce la cunoștința on. publicu, că cu începerea sezonului de băi (3/15 Iunie) a. c. va deschide érași o **Filială la Băile din TușnadŪ** (totu în vechiul localu în casele D-lui Kanapassek).

Numita firmă crede că va satisface pe deplin cerințele on. publicu brașovenŪ și ale on. óspeți dela băi, atât prin calitatea mărfurilor câtu și prin prețurile sale moderate.

BĂCĂNIA

MUNTEANŪ & MINCOVICI

BRAȘOVŪ, TUȘNADŪ.